

Несъгласнитѣ братчета.

еднѣжъ Захари и братчето му Стайко се скарали за една прѣчка. Тѣ се прѣпирали много врѣме и си казвали единъ на други: „На мене се пада прѣчката“. — „Не, на мене се пада“, — отговарялъ вторий. Двамата се сборили. Захари като по-голѣмъ, надвилъ на Стайка и взелъ прѣчката. Стайко се развикалъ и заплакалъ. Захари се разсърдилъ. Той знаехъ, че майка му ще чуе и ще вземе прѣчката отъ него. За да ѣж не даде на братчето си, той отишълъ при дръвника, грабнѣлъ брадвата и искалъ да ѣж разсѣче.

Щомъ Стайко усѣтилъ, какво ще прави братъ му, спустнѣлъ се слѣдъ него да дръгне прѣчката. Прѣчката била вече на дръвника и брадвата висѣла надъ неж. Въ ошщото врѣме Стайко посѣга да дръгне прѣчката, но . . . засилената брадва като стрѣла се спуснѣла и прѣчката заедно съ трита прѣста на Стайка от-